

Literaire bijlage bij
Mijn weekblad

Thomas Hardy (1840 – 1928)

Thomas Hardy wordt algemeen beschouwd als een van de grote schrijvers uit de Engelse literatuur. Hij werd geboren in Higher Bockhampton bij Dorchester in het graafschap Dorset, als zoon van een steenhouwer en volgde van 1862 tot 1867 een opleiding tot architect. Na enige jaren als architect te hebben gewerkt, besloot hij zich geheel toe te leggen op het schrijven. In zijn werk put hij regelmatig uit deze achtergrond en ervaring.

Tussen 1871 en 1895 schreef hij dertien romans. Na drie gepubliceerde romans bleek hij de juiste vorm en toon gevonden te hebben en verkreeg hij zijn doorbraak met *Far from the Madding Crowd*. Het verscheen in 1876 in een Nederlandse vertaling als *Ver van het stadsgewoel*. Hardy werd een gevierd auteur, die zijn plaats in de literaire wereld had veroverd.

Hij stopte met zijn prozawerk toen hij veel kritiek had gekregen op de kennelijke anti-huwelijks-houding in zijn werk en de voor die tijd als immoreel geziene inhoud. Hierna richtte Hardy zich op zijn grote liefde, de poëzie, waarmee hij opnieuw veel succes oogstte.

1874

Thomas Hardy,
Far from the Madding Crowd

Als boer Oak lachte trokken z'n mondhoeken naar zijn oren, z'n ogen werden spleetjes en er verschenen rimpeltjes omheen zodat zijn gelaatsuitdrukking ging lijken op een ruwe schets van de opgaande zon. Zijn voornaam was Gabriel en op werkdagen was hij een jongeman met een redelijk verstand, traag bewegend, netjes gekleed en in het algemeen goed gehumeurd. Op zondag werden zijn gedachten wat waziger, schoof hij de zaken liever op de lange baan, had moeite met zijn nette pak en paraplu, en voelde hij zich moreel op zijn plaats in het gebied van de lauwe neutraliteit tussen het brave kerkvolk en zijn dronken medeburgers. Dat wil zeggen, hij ging wel naar de kerk, maar geeuwde als de gemeente het geloof van Nicea omarmde en bedacht intussen wat hij die avond zou eten terwijl hij meende naar de preek te luisteren. Als zijn vrienden en critici de bokkenpruik op hadden, vonden zij hem slecht. Als ze het naar hun zin hadden vonden zij hem nogal goed. Als geen van beide het geval was vonden ze zijn karakter een beetje peper-en-zout-kleurig.

Zo begint het verhaal dat zich afspeelt op het rustige platteland, ver van de drukte van de grote stad. In het fictieve graafschap Wessex laat Hardy een dramatische reeks gebeurtenissen voorbijkomen.

Bathsheba Everdene die de boerderij van haar vader erft, begint daarmee haar eigen bedrijf als onafhankelijke boerin. Gabriel Oak, die de eerste liefde was van Bathsheba, is zijn zelfstandigheid als schapsherder kwijtgeraakt en werkt nu voor haar. Bathsheba's buurman Boldwood koestert ook liefde voor haar, maar zij valt voor de charmante en knappe militair Sergeant Troy, die overigens zijn vriendin Fanny Robbin met hun kind heeft verlaten. Bathsheba trouwt met Troy, maar betreurt dat al spoedig als zij achter zijn trouweloosheid komt. Fanny Robbin is aan de bedelstaf geraakt, en sterft aan tuberculose in het armenhuis. Omdat Robbin ooit bij het huishouden van Bathsheba hoorde wordt zij hier opgebaard. Troy treft Bathsheba in een zeer emotionele staat aan bij de kist van Fanny, en uiteindelijk verlaat Troy haar en doet het voorkomen alsof hij verdrongen is. Nu Bathsheba weduwe lijkt, gaat zij in op de avances van Boldwood. Dan duikt Troy echter weer op om zijn vrouw op te eisen. De wanhopige Boldwood schiet hem dood, verliest zijn verstand en wordt opgesloten. Bathsheba trouwt tenslotte met Gabriel Oak.